

Brüsszel, 2018.1.18.
COM(2018) 21 final

2018/0006 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a
kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról**

{SWD(2018) 9 final} - {SWD(2018) 11 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A hozzáadottérték-adó (héa) olyan fogyasztási adó, amelyet végső soron a végső fogyasztó visel, de amelynek beszedése az árukat értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokon keresztül történik. A héairányelv¹ egy sor igazgatási kötelezettséget határoz meg a rendszer megfelelő működésének biztosítása céljából (például a héával kapcsolatos nyilvántartás, számlázás, elszámolás és jelentéstétel tekintetében). Az e kötelezettségek teljesítésére vonatkozó elvárásból eredő megfelelési terhek külön, „megfelelési költségnek” nevezett költséget rónak a vállalkozásokra. A héával kapcsolatos kötelezettségek a kisvállalkozások számára különösen megterhelőek, mivel e vállalkozások korlátozottabb forrásokkal rendelkeznek, mint a nagyvállalkozások. Ebből kifolyólag a kisvállalkozások² (a továbbiakban: kkv-k) a héával kapcsolatos kötelezettségek vonatkozásában az arányokat tekintve magasabb megfelelési költségeket viselnek, mint a nagyobb vállalkozások.

Ezért a héairányelv számos olyan rendelkezést tartalmaz, amelyek célja az, hogy enyhítsék a kkv-kra a héaügyek kezelésével összefüggésben háruló terheket. E rendelkezések zöme az irányelv XII. címének 1. fejezetében („A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás”, a továbbiakban: a kkv-kra vonatkozó szabályozás) található. A szóban forgó rendelkezések lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy i. egyszerűsített eljárást alkalmazzanak a héa megállapítására és beszedésére, valamint ii. mentességet biztosítsanak a héa megállapítása és levonása tekintetében azoknak a kkv-knak, amelyek éves árbevétele nem ér el egy bizonyos értékhatárt (a továbbiakban: a kkv-knak biztosított mentesség). A héairányelv a héával kapcsolatos egyszerűsített kötelezettségekről is rendelkezik, de a kkv-kra vonatkozó szabályozás keretein kívül. Az ilyen intézkedések nem kötelezőek: a tagállamok alkalmazhatják, illetve a vállalkozások igénybe vehetik őket.

E kezdeményezés a héára vonatkozó cselekvési tervben³ bejelentett reformcsomag részét képezi. Hangsúlyt kapott továbbá az említett terv nyomán követéséről szóló közleményben⁴ is, ahogy arról a héaszabályozás jelenlegi rendelkezéseivel való összhangról szóló szakaszban részletesebben is szó lesz, akárcsak Jean-Claude Juncker elnöknek az Unió helyzetét értékelő

¹ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről ([HL L 347., 2006.12.11., 1. o.](#)).

² Az EU szintjén a kkv-k fogalmának meghatározására általában a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i bizottsági ajánlásban ([HL L 124., 2003.5.20., 36. o.](#)) foglalt fogalom meghatározás az irányadó. A héairányelv kisvállalkozásokra vonatkozó szabályai ugyanakkor olyan, lényegesen szűkebb körű tevékenységet folytató vállalkozásokra irányulnak, amelyek az általánosan alkalmazott fogalom meghatározás értelmében mikrovállalkozásnak minősülnek (azaz az árbevételük összege legfeljebb 2 000 000 EUR). Az ilyen vállalkozások az összes uniós vállalkozás mintegy 98 %-át teszik ki.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről – Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek ([COM\(2016\) 148 final](#)).

⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, a héára vonatkozó cselekvési terv nyomán követéséről ([COM\(2017\) 566 final](#)).

2017. évi beszédét kísérő szándéknyilatkozatában⁵. A felülvizsgálat azonban már rég esedékes lett volna, három fő okból.

Először is, annak ellenére, hogy a tagállamok mentességet biztosíthatnak a kkv-knak a héa alól – mely lehetőséggel széles körben élnek is –, a kkv-kat a héával összefüggésben továbbra is aránytalanul nagy megfelelési költségek sújtják a kkv-knak biztosított mentesség rendszerének kialakítása miatt. Megemlítendő különösen, hogy a határokon átnyúló kereskedelemben részt vevő kkv-k kizárólag a letelepedési helyük szerinti tagállamban részesülhetnek a kkv-knak biztosított mentességben. A héával összefüggő magas megfelelési költségek emellett arra is visszavezethetők, hogy a kkv-k által a határokon átnyúló kereskedés során adott esetben betartandó, a héával kapcsolatos kötelezettségekre vonatkozó szabályok Unió-szerte bonyolultak és sokfélék.

Másodszor, a jelenlegi rendszer mind a nemzeti, mind az uniós piacokon torzító hatásokat fejt ki a versenyre. A kkv-k számára egy adott tagállamban biztosított mentesség, amely kizárólag az abban a tagállamban letelepedett vállalkozások számára adható meg, negatív hatást gyakorol a más tagállamban letelepedett, de ugyanazon piacot ellátó vállalkozások versenyhelyzetére. Ezt a problémát várhatóan tovább súlyosbíthatná a bevezetni tervezett végleges héarendszer keretében előirányzott, a rendeltetési hely szerinti adózásra történő áttérés; előfordulhat, hogy számos kkv arra kényszerül, hogy a letelepedési helye szerinti tagállamban alkalmazottól eltérő mértékű héát számítson fel vevőinek, illetve megrendelőinek. A rendeltetési hely szerinti adóztatás elve alapján a héát abban a tagállamban kell bevallani és elszámolni, amelyben a vevő, illetve megrendelő letelepedési helye van („rendeltetési hely” szerinti tagállam), nem pedig abban a tagállamban, ahol a kkv letelepedési helye található („származási hely” szerinti tagállam). Ez azt jelenti, hogy i. a kkv-k számára nem biztosítottak az egyenlő feltételek az EU-n belüli kereskedelemben; és ii. a kkv-kat a jelenlegi szabályozás a más tagállamokban fennálló, héával kapcsolatos kötelezettségekből kifolyólag visszatartja attól, hogy határokon átnyúló műveleteket hajtsanak végre és a lehető legnagyobb mértékben kiaknázzák az egységes piac által kínált lehetőségeket.

Nemzeti szinten torzulásokhoz vezet az, hogy a héával kapcsolatos egyszerűsített kötelezettségek elvben a kkv-knak biztosított mentesség alkalmazásához kapcsolódnak, így azok a kkv-k, amelyek nem részesülnek a mentességben (amiatt, hogy árbevételük meghaladja a vonatkozó értékhatárt, vagy mert az általános héaszabályozás alkalmazását választották), nem élhetnek ezek előnyeivel. Ez az úgynevezett „értékhatár-hatás” jelentkezését vonhatja maga után, ami azt jelenti, hogy a kkv-k visszafogják növekedésüket annak érdekében, hogy ne lépjék túl a kkv-knak biztosított mentességre vonatkozó értékhatárt.

Harmadszor, a felülvizsgálat megteremti az önkéntes megfelelés előmozdításának lehetőségét, és ezáltal hozzájárul a meg nem felelésből és a héacsalásból eredő bevételkiesés csökkentéséhez. Míg a kkv-k számára már az is nehézséget okoz, hogy a héára vonatkozó belföldi kötelezettségeknek megfeleljenek, a határokon átnyúló kereskedelemben részt vevő

⁵ Az Unió helyzete 2017-ben. Szándéknyilatkozat Antonio Tajani elnök és Jüri Ratas miniszterelnök számára, 2017. szeptember 13., amely elérhető a https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_hu.pdf internetcímen. Lásd még a Bizottság 2017. évi munkaprogramjának I. mellékletét (COM(2016) 710 final, Strasbourg, 2016.10.25., 3. o.), amely elérhető a https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_hu.pdf internetcímen.

kkv-kra más tagállamokban háruló kötelezettségeknek való megfelelés még komolyabb akadályt jelent amiatt, hogy a kötelezettségek uniós szinten nincsenek összehangolva. A szűkített egyablakos ügyintézés (Mini One Stop Shop, MoSS) egyszerűsített nyilvántartási és fizetési rendszere a végső fogyasztó számára nyújtott (business to consumer, B2C) elektronikus szolgáltatások vonatkozásában már rendezte ezeket a problémákat. Noha az elektronikus kereskedelemre vonatkozó javaslat valamennyi B2C termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra kiterjeszti a szűkített egyablakos ügyintézés, még mindig van tere a rendszer továbbfejlesztésének.

A fellépés szükségességét két további ok is alátámasztja.

Először is, a kkv-kra vonatkozó szabályozás már jelenleg is elavult, mivel működése egy sor eltérésen alapul. Magának a héairányelvnek a rendelkezései is lehetőséget biztosítanak a kkv-knak biztosított mentességre vonatkozó 5 000 EUR-s alap-értékhatártól való eltérésre azáltal, hogy külön értékhatárokat állapítanak meg 19 tagállam számára. Mindazonáltal jelenleg 10 tagállam él az alkalmazandó értékhatártól való eltérés lehetőségével, és több új eltérés iránti kérelem is benyújtásra került már.

Másodszor, a kkv-kra vonatkozó szabályozás, amely a kisvállalkozás letelepedési helye szerinti tagállamban alkalmazandó intézkedéseket ír elő, a héarendszernek a rendeltetési hely szerinti adóztatás felé történő elmozdulásával fokozatosan fenntarthatatlanná válik.

Következésképpen a felülvizsgálat a kkv-kra vonatkozó korszerű, egyszerűsített szabályozás létrehozására irányul. Célja különösen i. a héával összefüggésben a kkv-kra háruló megfelelési költségek csökkentése az egyes tagállamok és az EU szintjén egyaránt; ii. a versenytorzulások csökkentése az egyes tagállamok és az EU szintjén egyaránt; iii. az értékhatár-hatás negatív következményeinek csökkentése; és iv. a kkv-k számára a megfelelés, az adóhatóságok számára pedig a nyomon követés megkönnyítése.

Mindez összhangban van e javaslat célkitűzéseivel, amelyek a következők:

- olyan környezet megteremtésének előmozdítása, amely ösztönzőleg hat a kkv-k növekedésére;
- egy hatékony és stabil héarendszer létrehozásának előmozdítása az egységes uniós heaövezet megteremtése céljából; és
- a mélyebb és méltányosabb egységes piac zökkenőmentes működéséhez való hozzájárulás.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A felülvizsgálat része a héára vonatkozó cselekvési tervnek, amely lehetőségeket vázol fel a héarendszer korszerűsítése tekintetében, miáltal a rendszer egyszerűbbé, a csalásokkal szemben ellenállóbbá és a vállalkozások számára előnyösebbé tehető. Konkrétabban, e javaslat két másik olyan jogalkotási kezdeményezés kiegészítéseként született meg, amelyek a héára vonatkozó, a rendeltetési hely szerinti adóztatás felé történő elmozdulást célzó cselekvési tervben gyökereznek, ezek a következők: i. az elektronikus kereskedelemre vonatkozó, 2016 decemberében elfogadott javaslat⁶; és ii. a végleges héarendszere

⁶ Javaslat: A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról ([COM\(2016\) 757 final](#)).

vonatkozó, 2017 októberében elfogadott javaslat⁷. Ezenkívül összhangban van a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások nyújtásának helyével kapcsolatos héaszabályokkal⁸ is, amelyek 2015-ben léptek hatályba.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat összhangban van a 2015-ös egységes piaci stratégiával⁹, amelyben a Bizottság célul tűzte ki a kkv-k és az induló vállalkozások növekedésének elősegítését és azoknak a legfontosabb nehézségeknek a leküzdését, amelyekkel a kkv-k életciklusuk minden szakaszában szembesülnek, és amelyek megakadályozzák őket az egységes piac előnyeinek maradéktalan kiaknázásában. Összhangban van továbbá a kkv-k tekintetében az induló vállalkozásokkal foglalkozó 2016-os közleményben¹⁰ meghatározott uniós szakpolitikákkal és az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló 2008-as közleményben¹¹ körvonalazott „Gondolkozz először kicsiben!” elvvel is.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az e javaslat nyomán elfogadandó irányelv az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikke alapján módosítja a héairányelvet. Az említett rendelkezés lehetővé teszi a Tanács számára, hogy az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogadjon el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat összhangban van az Európai Unióról szóló szerződés¹² 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritási elvvel. Az azonosított főbb problémák (magas megfelelési költségek, torzító hatások stb.) a jelenleg hatályos héairányelvben foglalt szabályokból fakadnak. E szabályoknak a kkv-kra háruló megfelelési terhek csökkentése érdekében történő egyszerűsítéséhez a Bizottságnak a héairányelv módosítására irányuló javaslatot kell benyújtania. A tagállamok az irányelv tekintetében nagyon korlátozott

⁷ Javaslat: A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről ([COM\(2017\) 569 final](#)).

⁸ A Tanács 1042/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. október 7.) a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról ([HL L 284., 2013.10.26., 1. o.](#)); A Tanács 967/2012/EU rendelete (2012. október 9.) a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a nem adóalanyok számára távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról ([HL L 290., 2012.10.20., 1. o.](#)).

⁹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése ([COM\(2015\) 550 final](#)), 4. o.

¹⁰ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európa új élvonalai: az induló és a növekvő innovatív vállalkozásokat érintő kezdeményezés ([COM\(2016\) 733 final](#)), 4. o.

¹¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – „Gondolkozz előbb kicsiben!” Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” ([COM\(2008\) 394 végleges](#)), 4–5. és 7–8. o.

¹² Az Európai Unióról szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata (HL C 326., 2012.10.26., 13. o.).

mozgástérrel rendelkeznek. Következésképpen a javaslat egyértelműen értéket teremt azon felül, ami tagállami szinten elérhető.

- **Arányosság**

A javaslat összhangban van az arányosság elvével, azaz nem mutat túl a Szerződések célkitűzéseinek, különösen az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken. A szubszidiaritás vizsgálatánál megállapítottakhoz hasonlóan a héairányelv módosítására irányuló javaslat nélkül a tagállamoknak nincs lehetőségük a kkv-kat sújtó, meglévő héaszabályokból fakadó problémák kezelésére. A javasolt javítások néhány, az azonosított problémák háttérében álló héarendelkezésre korlátozódnak. Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 7.4. szakasza további részleteket tartalmaz.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A héairányelv módosítása céljából javasolt jogi aktus ugyancsak egy irányelv.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A javaslat kidolgozásakor sor került a héairányelvben a kkv-kra vonatkozóan jelenleg előírt szabályok értékelésére. Az értékelés, amely megtalálható az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 8. mellékletében, elsősorban az uniós héarendszer elemeinek egy külső szakértő által 2011-ben elvégzett utólagos értékelésén¹³ és egy másik külső szakértő által a kkv-kra vonatkozó szabályozásról 2017-ben készített tanulmányon alapul.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A konzultációs stratégia arra irányult, hogy a Bizottság visszajelzéseket kapjon az érdekelt felektől a héára vonatkozó hatályos rendelkezések kkv-kra történő alkalmazásáról, és megismerje az ilyen rendelkezések lehetséges módosításairól alkotott véleményüket.

A stratégia a következő elemeket foglalta magában: i. egy 2 000 kisvállalkozást felölelő konzultációt, amelyre a 2017-es tanulmány elkészítésének részeként került sor; ii. az Enterprise Europe Network által lebonyolított kkv-panel konzultációt¹⁴, amelynek keretében 1 704 hozzászólás érkezett; iii. egy internetes nyilvános konzultációt, amely 12 héten át, 2016. december 20-tól 2017. március 20-ig folyt, és amely során 113 hozzászólás érkezett¹⁵; iv. egy, a Fiscalis 2020 program égisze alatt megrendezett műhelytalálkozót, amelyre a héa jövőjével foglalkozó csoport (GFV) és a héával foglalkozó szakértői csoport (VEG) közös ülésének

¹³ Végleges jelentés, London 2011, amely elérhető a következő internetcímen: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf.

¹⁴ Az Enterprise Europe Network (EEN) az Európai Bizottság (a Belső Piaci, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság) által irányított projekt, amely segítséget nyújt a vállalkozások nemzetközi szintű innovációs tevékenységeihez és növekedéséhez. Az EEN a nemzetközi szinten is tevékenykedni kívánó kkv-k legkiterjedtebb támogató hálózata. A hálózat 600 partnert tömörít az összes uniós országból és több mint 30 nem uniós országból.

¹⁵ A résztvevők hozzászólásai és az eredményeket összegző teljes jelentés elérhető az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság [honlapján](#).

formájában került sor, lehetőséget biztosítva a VEG vállalkozásokat képviselő tagjainak részvételére; és v. a REFIT-platformon keresztül beérkező hozzászólásokat¹⁶. A Bizottság spontán véleménynyilvánításokat is figyelembe vett.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az e javaslat alapját képező felülvizsgálat főként a kkv-szabályozásról készült 2017-es tanulmány részeként elvégzett elemzésre támaszkodik. A tanulmány értékelte a héairányelvben jelenleg szereplő, kkv-kra vonatkozó szabályok nemzeti és uniós szintű működését. Emellett lehetőségeket vázolt fel a jelenlegi szabályok felülvizsgálatára vonatkozóan, és elemezte e lehetőségek hatásait.

A felülvizsgálat két további tanulmány eredményeit is tükrözi, nevezetesen a héának a határokon átnyúló e-kereskedelem tekintetében történő korszerűsítésével foglalkozó 2016-os tanulmányban, valamint az uniós héarendszer elemeit visszamenőlegesen értékelő 2011-es tanulmányban foglaltakat.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálatát a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2017. szeptember 13-án mérlegelte. A Testület kedvező véleményt adott ki a javaslatról, és véleményéhez ajánlásokat is mellékelte, amelyek figyelembevételre kerültek. Az e javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. melléklete tartalmazza a Testület véleményét, ajánlásait és annak ismertetését, hogy az ajánlások miként kerültek figyelembevételre.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a kezdeményezés a célravezető és hatásos szabályozás (REFIT) program részét képezi. A Bizottságnak a szóban forgó program keretében 2017-ben elfogadandó új kezdeményezéseket körvonalazó éves munkaprogramja¹⁷ értelmében a kkv-kra vonatkozó felülvizsgálat beépült a „Megerősített iparon alapuló, mélyebb és méltányosabb belső piac” elnevezésű bizottsági prioritásba¹⁸.

A javaslat a REFIT-hez kapcsolódó következő célkitűzések teljesítésére irányul: i. a kkv-kra és az adóhatóságokra nehezedő, héával kapcsolatos terhek csökkentése; és ii. a torzulások uniós szinten történő csökkentése annak érdekében, hogy a kkv-k maradéktalanul kiaknázhassák az egységes piac előnyeit. A kezdeményezés keretében a kkv-k megfelelési költségei a várakozások szerint 18 %-kal csökkennének a hatásvizsgálatban ismertetett alapforgatókönyvhöz képest (vagyis évi 56,1 milliárd EUR-ra a jelenlegi évi 68 milliárd EUR-ról). A kkv-k által az Unión belül folytatott, határokon átnyúló kereskedési tevékenységek esetében ugyancsak növekedés várható, amelynek mértéke 13,5 %-ra tehető. A kezdeményezés bizonyára kedvező hatást fejt majd ki az önkéntes megfelelés és a

¹⁶ Lásd különösen a REFIT Platform, Stakeholder Suggestions, XVIII — Taxation and customs union (REFIT-platform – Konzultáció az érdekelt felekkel – XVIII – Adóügy és vámunió) című dokumentumot, amely elérhető a https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/taxation_and_customs_union.pdf internetcímen.

¹⁷ A Bizottság 2017. évi munkaprogramjáról szóló, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény (COM(2016) 710 final) 1. melléklete, 3. o.

¹⁸ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Bizottság 2017. évi munkaprogramja (COM(2016) 710 final), 8–9. o. (4. prioritás). A bizottsági prioritások a Bizottság mandátumának megkezdésekor előterjesztett [politikai iránymutatásban](#) szerepelnek.

vállalkozások versenyképessége tekintetében is. További információk az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 6. és 7. szakaszában található.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs az uniós költségvetést érintő negatív vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat végrehajtásának nyomon követéséről a Bizottság az uniós héaszabályozás helyes alkalmazásának biztosítására vonatkozó feladatának ellátása keretében gondoskodik. Ezen túlmenően a Bizottság és a tagállamok nyomon követik és értékelik, hogy e kezdeményezés megfelelően működik-e, valamint hogy az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 8. szakaszában meghatározott mutatók alapján milyen mértékben teljesültek célkitűzései.

- **A javaslat fő rendelkezéseinek áttekintése**

A javaslat fő rendelkezései a következők:

1. a kisvállalkozásoknak biztosított mentesség kiterjesztése valamennyi jogosult uniós vállalkozásra, függetlenül attól, hogy azok letelepedési helye abban a tagállamban van-e, amelyben a héát meg kell fizetni és ahol a mentesség igénybe vehető;
2. a nemzeti mentességi értékhatárok maximális szintjére vonatkozó naprakész érték megállapítása;
3. egy olyan átmeneti időszak bevezetése, amely alatt a mentességi értékhatárt időlegesen túllépő kisvállalkozások továbbra is igénybe vehetik a mentességet;
4. egyszerűsített héakötelezettségek bevezetése mind a mentesített, mind a nem mentesített kisvállalkozások tekintetében.

A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az 1. cikk 1–7., 13., 17., 19. és 20. pontja egy sor olyan módosítást irányoz elő, amelyek a héairányelv egyéb rendelkezéseiben szereplő, a kkv-knak biztosított mentességet érintő frissítésekhez, technikai kiigazításokhoz és hivatkozásokhoz kapcsolódnak.

Az 1. cikk 8. pontja egy új, 280a. cikk bevezetéséről rendelkezik, amelynek célja különféle, a héairányelv XII. címének 1. fejezetében előírt különös szabályozás rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározása.

A „kisvállalkozás” fogalmának meghatározása hozzájárul a szóban forgó rendelkezések egyértelművé tételéhez és a jogbiztonságnak az adózók érdekében történő növeléséhez. A javaslat értelmében a fogalom kiterjedne minden olyan vállalkozásra, amelynek az egységes piacon elért, uniós éves árbevétele nem haladja meg a 2 000 000 EUR-t. A vállalkozások héa szempontjából történő elbírálása tekintetében e fogalommeghatározás bevezetése egyszerűsítési intézkedések alkalmazását teszi lehetővé olyan vállalkozások javára, amelyek gazdaságilag kisvállalkozásnak számítanak annak ellenére, hogy árbevételük meghaladja a mentességi értékhatárt. A kisvállalkozások tágabb értelemben vett kategóriája tehát magában

foglalja a héa alól mentesített vállalkozásokat éppúgy, mint azokat a vállalkozásokat, amelyek jogosultak a mentességre, de a szokásos szabályok alkalmazását választották, vagy amelyek árbevétele meghaladja a mentességi értékhatárt, és ezért a szokásos szabályok alapján adóznak.

Két, az árbevételhez kapcsolódó fogalom („tagállami éves árbevétel” és „uniós éves árbevétel”) meghatározása is bevezetésre került a nemzeti mentességi értékhatár, illetve a nem az adott tagállamban letelepedett kisvállalkozásokra alkalmazandó jogosultsági feltétel alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

Az 1. cikk 9., 10. és 16. pontja olyan változásokról rendelkezik, amelyeket a degresszív adókedvezmény eltörlése tesz szükségessé; az említett kedvezményről bebizonyosodott, hogy túlzott komplexitást eredményez, ugyanakkor csak csekély mértékben járul hozzá a kisvállalkozások megfelelési terhének csökkentéséhez. Ezért indokolt eltörölni ezt az intézkedést.

Az 1. cikk 11. pontja a nem az adott tagállamban letelepedett vállalkozásoknak a mentesség hatálya alól történő kizárása tekintetében módosítja a 283. cikk (1) bekezdését. E módosításra abból a célból van szükség, hogy a mentesség a nem a héa hatálya alá tartozó termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban letelepedett uniós vállalkozásokra is kiterjedjen.

Az 1. cikk 12. pontja a kisvállalkozásoknak biztosított mentesség új hatályának meghatározása céljából módosítja a 284. cikket; a mentesítés továbbra is opcionális marad a tagállamok számára. Azoknak a tagállamoknak, amelyek a kkv-nak biztosított mentesség alkalmazása mellett döntenek, lehetőségük lesz arra, hogy értékhatáraikat a sajátos gazdasági és jogi helyzetüknek leginkább megfelelő szinten állapítsák meg. Mindazonáltal annak biztosítására, hogy a mentesség hatálya a legkisebb vállalkozásokra szorítkozzon, továbbá a mentesség lehetséges torzító hatásainak korlátozása érdekében a héairányelv meg fogja állapítani a mentességi értékhatár minden tagállamra egységesen alkalmazandó maximális szintjét. A mentességet valamennyi jogosult uniós vállalkozás igénybe veheti majd, függetlenül attól, hogy letelepedési helye a héa hatálya alá tartozó termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban van-e.

Minden olyan kisvállalkozás esetében, amely mentességben kíván részesülni egy olyan tagállamban, amelyben nem minősül letelepedettnek, két feltételnek kell teljesülnie: i. a vállalkozás adott tagállamban elért éves árbevételének (tagállami éves árbevétel) alacsonyabbnak kell lennie az ott alkalmazandó mentességi értékhatárnál; és ii. az egységes piacon elért teljes árbevétele (uniós éves árbevétel) nem haladhatja meg a 100 000 EUR-t. Ez utóbbi jogosultsági kritérium a várakozások szerint megakadályozza majd az olyan nagyvállalkozások által elkövetett visszaéléseket, amelyeknek az összesített uniós árbevételi értékhatár hiányában módjukban állna több tagállamban is kiaknázni a kkv-knak biztosított mentesség előnyeit (például ha árbevételük az egyes tagállamokban alatta maradna a kkv-kra vonatkozó mentességi értékhatárnak) annak ellenére, hogy összesített árbevételük jelentős.

Annak érdekében, hogy a mentességre vonatkozó feltételek alkalmazása ténylegesen ellenőrizhető legyen, annak a tagállamnak, amelyben valamely, más tagállamokban mentességet élvező vállalkozás letelepedett, össze kell gyűjtenie minden releváns információt a szóban forgó vállalkozás árbevételére vonatkozóan. Ezért amikor egy kisvállalkozás a letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban is igénybe veszi a mentességet, a letelepedés helye szerinti tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy a kisvállalkozás helytálló bejelentést tegyen az uniós éves árbevételéről és a tagállami éves árbevételéről, valamint tájékoztatnia kell azon további érintett tagállamok adóhatóságait, amelyekben a kisvállalkozás a termékeit értékesíti vagy a szolgáltatásait nyújtja.

Az 1. cikk 14. pontja a 288. cikket módosítja annak egyértelművé tétele érdekében, hogy mely ügyleteket kell figyelembe venni a mentesség kisvállalkozásokra történő alkalmazásának alapjául szolgáló éves árbevétel kiszámításakor.

Az 1. cikk 15. pontja egy új, 288a. cikkel egészíti ki az irányelv szövegét, amely átmeneti időszakot vezet be azokra a kkv-knak biztosított mentességet igénybe vevő kisvállalkozásokra vonatkozóan, amelyek árbevétele egy adott évben meghaladja a mentességi értékhatárt. Az ilyen vállalkozások a szóban forgó évben továbbra is élhetnek a mentességgel, feltéve, hogy árbevételük legfeljebb 50 %-kal haladja meg az adott évben a kkv-kra alkalmazandó értékhatárt. A rendelkezés két végpontot állapít meg ezen átmeneti időszak tekintetében, amelyek biztosítékot nyújtanak az intézkedéssel való visszaéléssel szemben: egy időbeli és egy, az árbevételhez kötött paramétert (1 év, illetve az alkalmazandó mentességi értékhatár 50 %-nál nagyobb mértékű túllépése).

Az 1. cikk 18. pontja egy új, a mentesített és a nem mentesített vállalkozásokra vonatkozó egyszerűsítési intézkedésekről szóló 2a. szakaszt vezet be. Az új 1. alszakasz számos, a mentesített vállalkozásokra alkalmazandó egyszerűsített kötelezettséget épít be a mentességi rendszerbe (nyilvántartás, számlázás, számlavezetés és héabevallások). Emellett a tagállamoknak ezentúl is lehetőségük lesz arra, hogy a mentességet élvező kisvállalkozásokat a 213–271. cikkben említett többi kötelezettség alól is felmentsék.

Az új 2. alszakasz egy sor, a kkv-knak biztosított mentességben nem részesülő kisvállalkozásokra alkalmazandó egyszerűsített kötelezettségről rendelkezik. E vállalkozások közé tartozhatnak a mentességre jogosult, de az általános szabályok szerinti adóztatást választó vállalkozások éppúgy, mint azok a vállalkozások, amelyek árbevétele meghaladja a mentességi értékhatárt, de kevesebb, mint 2 000 000 EUR, aminek következtében e vállalkozások az újonnan bevezetett fogalommeghatározás értelmében kisvállalkozásnak minősülnek. Mivel a mentesített vállalkozások nem vonhatják le az előzetesen felszámított héát, a mentesség valójában nem kínálna kielégítő megoldást az összes jogosult vállalkozás számára. Különösen a más adóalanyok számára terméket értékesítő, illetve szolgáltatást nyújtó kisvállalkozások esetében előnyösebb lehet az általános szabályok alapján történő adóztatás. Az ilyen vállalkozások héával összefüggő megfelelési költségeinek csökkentése ezért nem annyira magának a mentesítésnek köszönhetően érhető el, hanem inkább a héával kapcsolatos kötelezettségek egyszerűsítése útján.

Ezért indokolt, hogy a tagállamok a nem mentesített vállalkozások számára is határozzanak meg a héával kapcsolatos egyszerűsített kötelezettségeket. Ezen belül célszerű egyszerűsíteni a nyilvántartásba vételt és a nyilvántartás vezetését, valamint hosszabb adómegállapítási időszakokat előírni, aminek köszönhetően ritkábban kellene héabevallást benyújtani. A nem mentesített kisvállalkozások számára ugyancsak lehetővé kell tenni, hogy a szokásos adómegállapítási időszakok alkalmazását válasszák.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv³ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy – a közös rendelkezéseknek megfelelően és a szorosabb összehangolás szem előtt tartásával – továbbra is alkalmazhassák a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozásaikat. A szóban forgó rendelkezések azonban mára elavulttá váltak, és nem csökkentik a kisvállalkozások megfelelési terheit, mivel kidolgozásukra a származási hely szerinti tagállamban történő adóztatáson alapuló közös hozzáadottértékadó-rendszer létrehozása céljából került sor.
- (2) A héára vonatkozó cselekvési tervében⁴ a Bizottság bejelentette, hogy szándékában áll kidolgozni egy, a kisvállalkozások javát szolgáló, átfogó egyszerűsítési csomagot, amelynek célja e vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése és egy olyan adózási környezet létrejöttének előmozdítása, amely elősegíti a növekedésüket és a határokon átnyúló kereskedelem fejlődését. Ez szükségessé tenné a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozásnak az említett cselekvési terv nyomán követéséről szóló közleményben⁵ felvázolt felülvizsgálatát. Következésképpen a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás felülvizsgálata fontos elemét képezi a héára vonatkozó cselekvési tervben ismertetett reformcsomagnak.
- (3) E különös szabályozás felülvizsgálata szorosan kapcsolódik a Bizottság azon javaslatához, amely meghatározza egy olyan, a határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelem tagállamok közötti lebonyolítására alkalmazandó, végleges

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről – Úton egy egységes uniós híaővezet felé – új döntések szükségeltetnek (COM(2016) 148 final, 2016.4.7.).

⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az „Úton egy egységes uniós híaővezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, a héára vonatkozó cselekvési terv nyomán követéséről (COM(2017) 566 final, 2017.10.4.).

héarendszer elveit, amely a határokon átnyúló termékértékesítésnek a rendeltetési hely szerinti tagállamban történő adóztatásán alapulna⁶. A héarendszernek a rendeltetési hely szerinti adóztatás felé történő elmozdulása kapcsán megállapítást nyert, hogy számos jelenlegi szabály nem alkalmazható a rendeltetési hely szerinti adóztatásra.

- (4) A kivállalkozásokra nehezedő, aránytalanul nagy megfelelési terhek problémájának orvoslása érdekében indokolt előírni, hogy az egyszerűsítési intézkedések ne csupán a jelenleg hatályos szabályok alapján mentességet élvező vállalkozások számára álljanak rendelkezésre, hanem a gazdasági szempontból kicsinek minősülő vállalkozások számára is. A héaszabályok egyszerűsítése céljából a vállalkozások akkor minősülnek „kicsinek”, ha árbevételük alapján a 2003/361/EK bizottsági ajánlásban⁷ szereplő általános fogalom meghatározás értelmében vett mikrovállalkozások közé tartoznak.
- (5) A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás értelmében mentesség jelenleg csak az abban a tagállamban letelepedett vállalkozások számára adható, ahol a héát meg kell fizetni. Ez a nem letelepedett vállalkozások szempontjából kedvezőtlenül befolyásolja a versenyt az egységes piacon. E probléma orvoslása és a rendeltetési hely szerinti adóztatás felé történő elmozdulásból eredő további torzulások elkerülése érdekében indokolt lehetővé tenni, hogy a héa megfizetésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett kisvállalkozások is részesülhessenek a mentességben.
- (6) A kisvállalkozások csak akkor részesülhetnek a mentességben, ha éves árbevételük alacsonyabb az azon tagállam által alkalmazott értékhatárnál, amelyben a héát meg kell fizetni. Értékhatáraik meghatározásakor a tagállamoknak be kell tartaniuk a 2006/112/EK irányelvben az értékhatárokról vonatkozóan megállapított szabályokat. E szabályok – amelyek többsége 1977-ben lépett érvénybe – napjainkban már nem megfelelőek.
- (7) A helyzet egyszerűbbé tétele érdekében több tagállam engedélyt kapott arra, hogy átmenetileg a 2006/112/EK irányelv alapján engedélyezettnél magasabb értékhatárt alkalmazzon. Nem helyénvaló folytatni az általános szabályok eltérés útján engedélyezett intézkedések alkalmazásával történő módosításának gyakorlatát, ezért az értékhatárokról vonatkozó szabályokat naprakésszé kell tenni.
- (8) Indokolt a tagállamokra bízni, hogy a mentességre vonatkozó nemzeti értékhatárakat – az ezen irányelv alapján előírt felső értékhatárra is figyelemmel – a gazdasági és politikai viszonyaiknak leginkább megfelelő szinten állapítsák meg. E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a tagállamok eltérő értékhatárokat alkalmaznak, ezeket objektív kritériumokra kell alapozniuk.
- (9) Az éves árbevételre vonatkozó értékhatár, amely e különleges szabályozás keretében a mentesség alapja, csupán a kisvállalkozás által a mentesség megadásának helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értékéből áll. Amennyiben egy vállalkozás, amelynek letelepedési helye nem az említett tagállamban van, a más tagállamokban elért árbevételétől függetlenül részesülhetne ilyen mentességben, versenytorzulások léphetnek fel. Az ilyen

⁶ Javaslat: A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről (COM(2017) 569 final, 2017.10.4.).

⁷ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

versenytorzulások mérséklése érdekében és a bevétellel kapcsolatos védőintézkedésként indokolt úgy rendelkezni, hogy csak azok a vállalkozások legyenek jogosultak a mentességre a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban, amelyek uniós éves árbevétele nem ér el egy bizonyos értékhatárt.

- (10) Annak biztosítására, hogy az értékhatár ne tartsa vissza a kisvállalkozásokat vállalkozásuk fejlesztésétől, továbbá a mentesítésről az adóztatásra való fokozatos áttérés érdekében célszerű engedélyezni azon kisvállalkozások számára, amelyek árbevétele nem halad meg egy bizonyos értékhatárt, hogy korlátozott ideig továbbra is részesülhessenek a mentességben.
- (11) A kisvállalkozásokra nehezedő megfelelési terhek csökkentése érdekében indokolt egyszerűsíteni e vállalkozások kötelezettségeit is. Tekintve, hogy a kötelezettségek szükségessége változó és nagymértékben függ attól, hogy a kisvállalkozások mentesülnek-e a héa alól, egyszerűsített kötelezettségek különböző együtteseit kell bevezetni.
- (12) Mentesség alkalmazása esetén a mentességet igénybe vevő kisvállalkozások számára indokolt legalább a héaalanyként történő nyilvántartásba vétel, a számlázás, az elszámolás és a jelentéstételi kötelezettségek tekintetében egyszerűsített eljárásokat biztosítani.
- (13) Ezenkívül a valamely tagállam által a nem a területén letelepedett vállalkozások számára megadott mentességre vonatkozó feltételeknek való megfelelés biztosítása érdekében a vállalkozásokat kötelezni kell a mentesség igénybevételére vonatkozó szándékuk előzetes bejelentésére. A kisvállalkozásoknak az ilyen bejelentést a letelepedési helyük szerinti tagállamhoz kell eljuttatniuk. Az említett tagállamnak ezt követően a szóban forgó vállalkozás árbevételére vonatkozóan bejelentett információkat el kell juttatnia a többi érintett tagállamhoz.
- (14) A különös szabályozások a héa alóli mentesítés mellett a degresszív adókedvezmény alkalmazására is lehetőséget biztosítanak. A degresszív adókedvezmény túlzott komplexitást eredményez, ugyanakkor csak csekély mértékben járul hozzá a kisvállalkozások megfelelési terhének csökkentéséhez. Ezért indokolt eltörölni ezt az intézkedést.
- (15) A nem mentesített kisvállalkozások megfelelési terheinek csökkentése érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy egyszerűsítsék a héaalanyként történő nyilvántartásba vételt és a nyilvántartás vezetését, és hosszabbítsák meg az adómegállapítási időszakokat abból a célból, hogy ritkábban kelljen héabevallást benyújtani.
- (16) Az olyan kisvállalkozások megsegítése érdekében, amelyek számára nehézségbe ütközik a héa illetékes hatóságnak való megfizetése miatt, hogy vevőik, illetve megrendelőik még nem fizették ki őket, a tagállamok egy választható szabályozás keretében engedélyezhetik az adóalanyoknak, hogy pénzforgalmi szemléletű elszámolási rendszert alkalmazzanak a héa elszámolására. E rendszert módosítani kell abból a célból, hogy összhangba kerüljön a „kisvállalkozás” fogalmának meghatározásával.
- (17) Ezen irányelv célja a kisvállalkozások megfelelési terheinek csökkentése, amit a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, ezért az uniós szinten jobban megvalósítható. Az Unió ezért intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az arányosságnak

az 5. cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (18) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁸ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (19) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy által, amennyiben az eladó adóalanyként eljáró személy, aki nem jogosult a 284. cikkben meghatározott, a kisvállalkozások számára nyújtott mentességre, és akire nem vonatkozik a 33., illetve a 36. cikk”;
2. a 139. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikk (1) bekezdésében említett adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalanyok által végzett termékértékesítésekre, akik a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
 - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 138. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a jövedéki termékeknek olyan adóalanyok által végzett értékesítésére, akik a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
3. a 167a. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamoknak értékhatárt kell megállapítaniuk azon adóalanyok számára, akik ezt a rendszert alkalmazzák a területükön; az értékhatár az adóalanynak a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhatár nem haladhatja meg a 2 000 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeget.”;
 - b) a harmadik bekezdést el kell hagyni;
4. a 220a. cikk (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

„c) ha az adóalany a 280a. cikkben szereplő fogalommeghatározás szerinti kisvállalkozás.”;
5. a 270. cikkben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- „a) az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások hea nélküli éves összértéke legfeljebb 35 000 EUR-val, illetve az ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeggel haladja meg az éves árbevétel összegét, amely hivatkozási alapként szolgál a 284. cikkben a kisvállalkozások számára megállapított adómentesség alkalmazásához;”;
6. a 272. cikk (1) bekezdésének d) pontját el kell hagyni;
7. a 273. cikk második bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:
„Az első bekezdésben említett lehetőség nem használható fel a 3. fejezetben meghatározottakat meghaladó további számlázási kötelezettségek vagy a XII. cím 1. fejezetének 2a. szakaszában a kisvállalkozásokra vonatkozóan meghatározottakat meghaladó további kötelezettségek előírására.”;
8. a XII. cím 1. fejezete a következő –1. szakasszal egészül ki:

„–1. szakasz
Fogalommeghatározások

280a. cikk

E fejezet alkalmazásában:

1. »kisvállalkozás«: bármely, a Közösségben letelepedett adóalany, akinek uniós éves árbevétele nem haladja meg a 2 000 000 EUR-t, illetve az ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeget;
 2. »tagállami éves árbevétel«: egy adóalany által egy adott tagállamban teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások hea nélküli éves összértéke;
 3. »uniós éves árbevétel«: egy adóalany által a Közösség területén teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások hea nélküli éves összértéke.”;
9. a XII. cím 1. fejezete 2. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:
„**Adómentesség**”;
10. a 282. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„282. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított adómentességet a kisvállalkozások által teljesített termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kell alkalmazni.”;

11. a 283. cikk (1) bekezdésének c) pontját el kell hagyni;
12. a 284. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„284. cikk

(1) A tagállamok adómentességet biztosíthatnak azon, a területükön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyeket olyan, a szóban forgó területen letelepedett kisvállalkozások végeznek, amelyeknek az ilyen termékértékesítésekből, illetve szolgáltatásnyújtásokból származó tagállami éves árbevétele nem haladja meg az érintett tagállam által ezen adómentesség alkalmazása céljából meghatározott értékhatárt.

A tagállamok objektív kritériumok alapján eltérő értékhatárokat állapíthatnak meg a különböző üzleti ágazatok vonatkozásában. Ezek az értékhatárok azonban nem haladhatják meg a 85 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeget.

(2) Azok a tagállamok, amelyek bevezetik a kisvállalkozásokra vonatkozó adómentességet, a valamely másik tagállamban letelepedett vállalkozások által a területükön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében is biztosítják az adómentességet, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szóban forgó kisvállalkozás uniós éves árbevétele nem haladja meg a 100 000 EUR-t;
- b) a vállalkozás letelepedési helyétől eltérő tagállamban a vállalkozás termékértékesítéseinek, illetve a szolgáltatásnyújtásainak értéke nem haladja meg az adott tagállamban alkalmazandó, az ott letelepedett vállalkozások mentesítésére vonatkozó értékhatárt.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az adómentességben részesülő kisvállalkozások megfeleljenek az (1) és a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(4) Az adómentesség más tagállamokban történő igénybevételét megelőzően a kisvállalkozások kötelesek értesíteni a letelepedési helyük szerinti tagállamot.

Amennyiben egy kisvállalkozás a letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban is igénybe veszi az adómentességet, a letelepedés helye szerinti tagállamnak meg kell hoznia minden olyan intézkedést, amely szükséges ahhoz, hogy a kisvállalkozás helytálló bejelentést tegyen az uniós éves árbevételéről és a tagállami éves árbevételéről, valamint tájékoztatnia kell azon további érintett tagállamok adóhatóságait, amelyekben a kisvállalkozás termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez.”;

13. a 285., a 286. és a 287. cikket el kell hagyni;

14. a 288. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„288. cikk

A 284. cikkben előírt adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló éves árbevétel megállapításához az alábbi, héa nélküli összegeket kell figyelembe venni:

1. a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értéke, amennyiben adót kellene fizetni utánuk, ha nem mentesített adóalany teljesítené őket;
2. a 98. és a 138. cikk értelmében az előzetesen megfizetett adó levonásának jogával járó adómentes ügyletek értéke;
3. a 146–149., valamint a 151., a 152., illetve a 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;
4. az ingatlanügyletek, a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett pénzügyi ügyletek, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások értéke, kivéve, ha ezek az ügyletek kiegészítő jellegűek.

A vállalkozás materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek értékesítését azonban az árbevétel kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni.”;

15. a rendelet a következő 288a. cikkel egészül ki:

„288a. cikk

Amennyiben egy következő naptári évben valamely kisvállalkozás tagállami éves árbevétele meghaladja a 284. cikk (1) bekezdésében említett mentességi értékhatárt, a kisvállalkozás a szóban forgó év tekintetében továbbra is részesülhet az adómentességben, feltéve, hogy tagállami éves árbevétele abban az évben legfeljebb 50 %-kal haladja meg a 284. cikk (1) bekezdésében megállapított értékhatárt.”;

16. a 290. cikk második mondatát el kell hagyni;
17. a 291–294. cikket el kell hagyni;
18. a XII. cím 1. fejezete a következő 2a. szakasszal egészül ki:

„2a. szakasz

A kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése

1. alszakasz

Mentesített kisvállalkozások

294a. cikk

Ezen alszakasz alkalmazásában »mentesített kisvállalkozás« minden olyan kisvállalkozás, amely a 284. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján részesül az adómentességben abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni.

294b. cikk

A tagállamok felmenthetik a területükön letelepedett, kizárólag abban a tagállamban tevékenységet folytató, mentesített kisvállalkozásokat azon kötelezettség alól, hogy a 213. cikk szerint bejelentésük megkezdését, valamint hogy a 214. cikk szerint az azonosításukra szolgáló egyedi adószámmal rendelkezzenek.

Amennyiben a tagállamok nem élnek e lehetőséggel, illetve amennyiben a kisvállalkozásoknak teljesíteniük kell a tevékenységük megkezdésének bejelentésére és az azonosításukra vonatkozó kötelezettséget, a tagállamok egyszerűsített eljárást vezetnek be az ilyen kisvállalkozások egyedi adószám útján történő azonosítására vonatkozóan.

294c. cikk

A tagállamok felmentik a mentesített kisvállalkozásokat azon kötelezettség alól, hogy a 220. cikkben foglaltak szerint számlát bocsássanak ki.

A tagállamok nem kötelezik a mentesített kisvállalkozásokat arra, hogy a 221. cikkben foglaltak szerint számlát bocsássanak ki.

294d. cikk

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat a XI. cím 4. fejezetében az adó nyilvántartására vonatkozóan megállapított kötelezettségek vagy azok egy része alól.

Amennyiben a tagállamok megkövetelik a számlák tárolását, nem írhatnak elő további követelményeket a mentesített kisvállalkozások számára azokon felül, amelyekről a nemzeti jog a héától eltérő területeken a nyilvántartások vezetésére vonatkozóan már rendelkezik.

294e. cikk

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat azon kötelezettség alól, hogy a 250. cikkben foglaltak szerint héabevallást nyújtsanak be.

Amennyiben a tagállamok nem élnek e lehetőséggel, engedélyezik a szóban forgó mentesített kisvállalkozások számára, hogy olyan, egyszerűsített héabevallást nyújtsanak be, amely egy naptári évre vonatkozik. A kisvállalkozások azonban dönthetnek a 252. cikknek megfelelően meghatározott adómegállapítási időszak alkalmazása mellett is.

294f. cikk

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat a 217–271. cikkben említett további kötelezettségek vagy azok egy része alól.

2. alszakasz **Nem mentesített kisvállalkozások**

294g. cikk

A tagállamok egyszerűsített eljárást vezetnek be abból a célból, hogy a 284. cikkben előírt adómentességben nem részesülő kisvállalkozások számára lehetővé tegyék a 214. cikknek való megfeleléshez szükséges egyedi azonosító szám megszerzését.

294h. cikk

A 244–248a. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok egyszerűsített kötelezettségeket határoznak meg a számlák kisvállalkozások általi tárolására vonatkozóan.

294i. cikk

A kisvállalkozások esetében a héabevallás tárgyát képező adómegállapítási időszaknak egy naptári évnek kell lennie. A kisvállalkozások azonban dönthetnek a 252. cikknek megfelelően meghatározott adómegállapítási időszak alkalmazása mellett is.

294j. cikk

A 206. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok nem követelhetik meg, hogy a kisvállalkozások időközi fizetést teljesítsenek.”;

19. a 314. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”;

20. a 334. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”.

2. cikk

- (1) A tagállamok legkésőbb 2022. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket 2022. július 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*